

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 138/2021
17.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Владимира Ђурђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К број 535/19 од 04.10.2019. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 број 312/19 од 08.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 17. фебруара 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Ђурђевића, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К број 535/19 од 04.10.2019. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 број 312/19 од 08.12.2020. године, само у погледу правне оцене дела, тако што Врховни касациони суд радње окривљеног АА, због којих је оглашен кривим правноснажном пресудом, правно квалификује као кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика у покушају, у вези члана 30. Кривичног законика, за које дело га **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К број 535/19 од 04.10.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала уплати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 број 312/19 од 08.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Ђурђевића, а пресуда Основног суда у Новом Саду К број 535/19 од 04.10.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Владимир Ђурђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Владимира Ђурђевића указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер је окривљени оглашен кривим за довршено кривично дело из члана 358. став 1. КЗ, иако у изреци пресуде нема констатације да је у конкретном случају надлежни орган оверио било какву јавну исправу.

Кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ довршено је када надлежни орган изврши оверу јавне исправе, записника или књиге, а уколико до тога није дошло, а предузета је радња извршења навођења на оверавање довођењем у заблуду, постојаће кажњив покушај.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени АА је критичном приликом, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и његове забрањености, при чему је хтео његово извршење, довео у заблуду Полицијску управу у Новом Саду – Одељење за управне послове, да у јавној исправи овери што год неистинито што може да служи као доказ у правном саобраћају, тако што је приликом подношења захтева за издавање нове уместо изгубљене, уништене или дотрајале возачке дозволе за возача, дао изјаву о губитку обрасца возачке дозволе и молбу да му се изда дупликат, иако је претходно возачку дозволу серијског броја ... издату од стране Полицијске управе у ... предао надлежним органима СР Немачке ради замене за возачку дозволу СР Немачке, на који начин је извршио радњу навођење на оверавање неистинитог садржаја довођењем у заблуду надлежног органа, (кривично дело из члана 358. став 1. КЗ, у покушају у вези чл. 30. КЗ).

Како, дакле, из чињеничног описа изреке пресуде не произилази да је Полицијска управа у Новом Саду, као надлежни орган, оверила дупликат возачке дозволе, то је предметно кривично дело остало у покушају, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је према правилној примени закона, окривљени морао бити оглашен кривим за кривично дело у покушају, а не за свршено кривично дело.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и преиначио правноснажне пресуде у погледу правне оцене дела, тако што је радње окривљеног, описане у изреци правноснажне пресуде, правно квалификовао као кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ у покушају, у вези члана 30. КЗ, те га за ово дело осудио на казну затвора у трајању од 3 месеца.

Приликом одмеравања казне, Врховни касациони суд је узео у обзир тежину извршеног кривичног дела и имао је у виду све околности из члана 54. КЗ од значаја за одмеравање казне као правилне утврђене у редовном поступку, и то од олакшавајућих да је породичан човек и отац двоје деце, а од отежавајућих његову досадашњу осуђиваност, налазећи да је казна затвора у трајању од 3 месеца иако се ради о покушају извршења предметног кривичног дела, нужна и довољна како би се према окривљеном у смислу одредбе члана 42. КЗ постигла сврха кажњавања.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председника већа-судија
Невенка Важић, с.р.**